

XXII/4
SRPEN 2020
Volný prodej 10 Kč
do schránek
zdarma

KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Pohled na Kokory ze Zábrančí. Žně 2020. Na obzoru zleva: pivovar, Kazňov, kostel, klášter, Brodecká, motorest ZD.

Foto DJ.

Dřevo vytěžené v obecním lese je zpracováno na řezivo a úspěšně prodáno občanům.

Foto D. J.

ÚVODNÍK

Je červen, začíná astronomické léto, prší, o suchu se přestává mluvit a pokračuje tak zvané rozvolňování opatření proti koronavirové nákaze. A to je právě čas započít s přípravou srpnových Kokorských novin, i když ty červenové vyjdou až asi za týden. Do letních novin už máme první příspěvky i obrázky, ale jak to bude vypadat v posledním srpnovém týdnu, kdy se k vám KN opět dostanou, a v letních měsících, které jsou před námi, to je ještě ve hvězdách.

Ale pozor, už je červenec, je vedro (viz počasí), o mokru a deštích a povodních se (zatím) přestává mluvit, koronavirová nákaza dělá kotrmelce, platí tvrzení z odstavce psaného před měsícem, že jak to bude dál, je ještě ve hvězdách.

A na hvězdy se mnozí zvědaví čtenáři dívali na konci 1. poloviny srpna. Víme, že jsou to meteority, ale rčení „padá hvězda, něco si přejme!“ nás stále doprovází. Ovšem kometa Neowise 2020, to je něco jiného, taková, jak ji zachytil fotograf z Vysoké Hole v průletu „kolem Pradědu“ v červenci 2020. To byl zážitek a my vám ho alespoň kousek předáme.

Foto převzato. Václav Paveza, Astronomická společnost.

Vítězný snímek oceněný i NASA „Velká kometa roku 2020“, foto ze 14. 7. Hleďte další údaje o této kometě.

Na začátek srpna připadlo jedno pro obec smutné výročí. Před 40 lety 8. srpna 1980 „vyplavila“ Kokory velká povodeň a způsobila značné škody, zejména ve škole. Libovali jsme si, že letos nic podobného nehrozí. A skutečně, v tomto roce mimořádně klidná Olešnice nedosáhla, přes výraznější přívalové deště, ani prvního stupně povodňové aktivity. Přesto však počasí a naše maličká Kopřivnice zahrozily jinak a ukázaly svou sílu. Čtěte bilanci místostarosty obce na konci našich novin. Zhruba ve stejném srpnovém datu je ovšem v obecní kronice zaznamenána obdobná, snad ještě ničivější povodeň na začátku I. světové války v roce 1914.

Přeji klidný zbytek léta a pěkný podzim pro nás pro všechny a v přírodě dostatek vody. Její náhlé přebytky, a hlavně ničivá síla, to ovšem není nic pro nás pokojné občany. Na shledanou v říjnu, milí čtenáři s našimi Kokorskými novinami.

SLOVO STAROSTKY

Ačkoliv začalo letošní léto tak, jak jsme byli zvyklí ze svého dětství, totiž deštěm a nižšími teplotami, tropy na sebe nedaly dlouho čekat a, hlavně, srpen nás doslova smaží. Udělám teď tzv. „oslí můstek“, když řeknu, že i nás letošní léto smaží-na stavebních projektech. Naskytlo se několik finančních příležitostí v podobě dotačních titulů, které už by se nikdy nemusely opakovat a my nyní musíme vyvíjet maximální úsilí a tlak na stavební firmy, aby vše zvládly řádně a včas. Děláme maximum pro to, abyste do konce roku mohli chodit po novém chodníku okolo Sokolovny, parkovat přímo u hřiště na nové odstavné ploše a naše děti měly konečně po letech ve škole nová okna, výměnu vzduchu ve třídách formou rekuperace, nové ústřední topení a vstupní schodiště, po němž se nemusí bát chodit.

*Ing. Jana Habáňová
Vaše starostka*

VOLBY JSOU TU ZASE

Ve dnech 2. a 3. října 2020 se konají volby do Zastupitelstev krajů a 1/3 Senátu. Případně 2. kolo voleb do Senátu se koná ve dnech 9. a 10. října 2020. Letos vychází v Obci Kokory souběh voleb, tj. budou volby „krajské i senátní“. Ještě není dle Ministerstva vnitra zcela jasné, jak volit, když občan bude případně v karanténě. Na konečný verdikt si musíme (v době uzávěrky KN) ještě počkat.

Občan může odvolit po předložení dokladu totožnosti.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

V této, pro obec tak důležité rubrice, máme tentokrát o narození dětí jediný zápis.

Dne 1. 6. 2020 se narodilo děvčátko Nikol Škobrtalová.

Za Kokorské noviny, za Obec Kokory i za celé naše občanské společenství, vítáme maličkou mezi námi a přejeme jí i jejím blízkým, ať vyrůstá ve zdraví a pohodě k radosti rodiny a všech spoluobčanů.

SŇATEK

Dne 8. srpna 2020 uzavřeli na Obecním úřadě v Kokorách občanský sňatek pan Vít Otčenášek a paní Alena Hránková. Blahopřejeme.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Dne 30. 6. 2020 zemřel pan Jan Pflieger.

Dne 7. 8. 2020 zemřela paní Anežka Poláková 94 let

Dne 14. 8. 2020 zemřela paní Sláva Gajdošíková 97 let

Nechť je jim země kokorského hřbitova lehkou. Budiž čest jejich památce.

Dne 14. 7. 2020 zesnul pan Antonín Jakubík, v době působení P. Jiřího Koníčka varhaník kokorské farnosti. Svůj aktivní podíl na životě naší farnosti prokázal také při opravách kostela a fary a rovněž při vedení chrámového sboru. Zemřel v Opavě – Kateřinkách ve věku 67 let. S poděkováním farníci.

KŠ

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Velká skupina kokorských občanů oslaví v průběhu letošního září a října 80 a více roků. Jsme rádi, že jejich významné datum můžeme přiblížit našim čtenářům a našim jubilujícím spoluobčanům k jejich výročí prostřednictvím KN upřímně gratulovat.

- 1. 9. dosáhne pan Karel Bluma věku 83 roků
- 8. 9. oslaví paní Marie Veselská pozhnaných 94 let
- 9. 9. dovrší pan Antonín Bluma věk 86 roků
- 11. 9. dosáhne klientka CD Ludmila Nesvadbová věk 82 let
- 25. 9. dovrší paní Bohumila Sládečková 87 let věku
- 29. 9. dosáhne klientka CD Zlatuše Plášilová věku 87 let
- 13. 10. dovrší klientka CD Jiřina Pochylá 82 let věku
- 14. 10. oslaví paní Jarmila Kubáčková věk 89 let
- 17. 10. dosáhne pan Miroslav Majer věku 83 roků
- 17. 10. dosáhne pan Ladislav Jemelka věku 82 let
- 28. 10. oslaví pan Karel Miklík už 88 let věku
- 31. 10. dosáhne paní Božena Fialová věku 82 roků

Za redakci i obec připojujeme poděkování za jejich práci a přínos pro obec, a gratulaci zdvojnásobujeme zejména pro jubilanty po té magické devadesátce.

Velmi nás mrzí, že nemůžeme blahopřát a poděkovat i dalším jubilantům, kteří nedali souhlas s uveřejněním do KN, ale je to jejich svobodná volba.

ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN

Dne 6. července 2020 se konal tradiční zájezd na Svatý Hostýn. Tentokrát nás bylo méně, asi z důvodu koronavirové situace.

Jelo nás tedy celkem 21, ale i tak jsme si tento „křesťanský výlet“ užili. Po příjezdu, jsme absolvovali křížovou cestu a poté byla sloužena mše svatá za celou kokorskou farnost.

Ten den nám počasí přálo, neboť venkovní teplota činila 23 stupňů. Všichni účastníci zájezdu využili času stráveného na tomto poutním místě duchovním rozjímáním, buď společně, nebo i jednotlivě. Samozřejmě, že na závěr jsme nevynechali chutnou krmí v poutních domech.

Velké poděkování patří i našemu řidiči autobusu panu Jindřichu Veselskému, který i přes technické potíže s autobusem, nás v pořádku dovezl tam i zpět.

„Vítězná ochránkyň Moravy“, těšíme se na Tebe opět za rok.

Ing. Irena Lichnovská – administrativní obec

ŽEHNÁNÍ A SVĚCENÍ PRAPORU OBCE KOKORY

V neděli dne 16. 8. 2020 při hodové mši svaté byl panem farářem Stanislavem Čevalou požehnan a posvěcen náš ručně vyšíváný obecní prapor. Podobu praporu obce Kokory schválila Poslanecká sněmovna v roce 2017. Je na něm v modrém poli opeřená tříprstá husí noha. Po slavnostní mši přenesli hasiči prapor za doprovodu dechové hudby, krojované mládeže, zástupců obce a dalších účastníků na obecní úřad do zasedací místnosti, kde jej umístili na důstojné místo vedle nově pořízené a též vyšíváné státní vlajky. D. J.

Slavnost byla velmi důstojná, za přítomnosti velkého počtu činovníků samosprávy a dalších občanů nejen z Kokor a obcí farnosti, ale i ze širšího okolí. Mezi hosty byli např. i předseda KDU-ČSL Marian Jurečka, kterého jsme samozřejmě našli jako vždy mezi našimi aktivními muzikanty na kůru v kostele i v průvodu a senátorka paní Jitka Seitlová, která Kokory navštívila již vícekrát. KŠ

Prapor obce Kokory je posvěcen a odnesen do čela průvodu.

Na závěr obřadu zapěli přítomní spontánně národní hymnu.

Důstojné umístění praporu v zasedací místnosti OÚ.

Profesionální fotograf i amatéři z řad občanů pořídili z celého průběhu svěcení spoustu snímků, které ještě v KN postupně využijeme. V tomto čísle použil kronikář snímky vlastní.

SLAVNOST VYSVĚDČENÍ V DEVÁTÉ TŘÍDĚ

I v letošním mimořádném školním roce došlo na slavnostní předávání vysvědčení nejstarším žákům naší školy. Slavnost vysvědčení deváté třídy se tentokrát odehrála bez přítomnosti rodičů a zástupců zřizovatele školy. Na společné setkání přišli všichni žáci v úterý 30. června. Po proslovu třídní učitelky jim předala paní ředitelka zasloužené pochvaly. Nezbyvá než popřát všem devátákům úspěšný start do nové životní etapy, ať se jim daří na vybrané střední škole, kterou si zvolili. Všem rodičům děkujeme za spolupráci a přejeme klidné léto.

Mgr. Simona Odstrčilová

Starší generace už zažila ledacos. Uhelné prázdniny, chřipkové prázdniny, uzavření školy na konci války, či při slintavce a kulhavce dobytka, ale obdobné narušení jako letos nepamatujeme. Do nového školního roku 2020/21 proto přejeme žákům, ale i učitelům jeho klidný pracovní a tvůrčí průběh, bez nutných extrémních opatření. A brzy po vydání srpnových KN vás všechny „školou povinné“ přivítá kokorská škola.

KRÁLOVSKÁ CESTA PO CHODNÍKU SMRTI

A nyní se už s chutí začtíme do dalšího cestopisu Zuzany Habáňové. Její zážitky z cest se nám již po léta líbí a máme je rádi. Tentokrát se spolu s ní vydáme do španělských, téměř hororových skal. Držte se pevně, ale nebojte se.

I když dnešní doba cestování moc nepřeje, časem spousta z vás opět vyrazí k moři. Třeba do španělské Andalusie. Až vás zdejší pláže přestanou bavit, vydejte se do vnitrozemí. Asi 60 km od Malagy na vás čeká nevšední zážitek. Na kolmé stěně vápencové soutěsky Garganta del Chorro se vine adrenalinová stezka, přezdívaná chodník smrti. Oprávněně.

Opravdu nebezpečná soutěska. Všechny snímky z archivu Z. H.

Oficiální název Caminito del Rey v překladu znamená královská cesta. Po jejím vybudování v roce 1921 se tudy totiž prošel i španělský král Alfons VIII. Vlivem času a neúdržby chodník katastrofálně zchátral, došlo zde k několika smrtelným pádům, a tak byl v roce 2000 uzavřen a vstup pod pokutou 160 000 Kč zakázán. Přesto tu v roce 2013 zemřeli další čtyři lidé.

Dnes už je to bezpečnější, ale i tak nám buší srdce.

Španělské úřady se ale nakonec rozhodly rozbítý chodník opravit. Investovaly do něj 138 miliónů Kč a od 29. března 2015 ho turistům znovu zpřístupnily. A protože o něm světoznámý knižní průvodce Lonely Planet píše jako o ohromné atrakci, patří dnes mezi nejnavštěvovanější místa Andalusie.

JAK SE SEM DOSTAT?

Pokud trávíte dovolenou na pobřeží Costa del Sol, nejjednodušší je zaplatit si jednodenní výlet s agenturou. Ten vás bude stát okolo 50 euro (1400 Kč). Můžete také na vlastní pěst vyrazit z Malagy vlakem, autobusem či vlastním autem do vesničky El Chorro. Odtud jezdí každou půlhodinu kyvadlový autobus ke vchodům, dvěma tunelům ve skále. Ke vstupu do soutěsky jsou to ještě další dva kilometry pěšky, proto nejezděte na poslední chvíli.

Naše cestovatelka je mezi skalami v pohodě.

U turniketů před soutěskou musíte předložit vstupenku, která platí pouze na přesný den a čas. Dostanete hygienickou pokrývku hlavy, helmu a instrukce v angličtině nebo španělštině. Trekové hole jsou zakázány, raději schovejte i jídlo a pití.

STEZKA

Chodník je otevřen celoročně mimo pondělí a svátky 1.1., 24.12., 25.12. a 31.12. Nepustí vás sem ani v případě špatného počasí, ale dostanete náhradní termín. Což je cizincům většinou k ničemu. Ve slunné Andalusii se to naštěstí stává málokdy, v lednu můžete mít hezčí počasí než na jaře.

Nad řekou Guadalhore a nad nebezpečným starým chodníkem.

Každou půlhodinu je na chodník vpuštěno maximálně šedesát lidí, kteří se na stezce ale rozprchnou, takže se masového pochodu neobávejte. Občas tu budete skoro sami. Lístky si však předem objednejte, v sezóně bývá vyprodáno i několik týdnů dopředu. Já je na duben kupovala dva měsíce předem na oficiálním webu Caminito del Rey. Vstupné je 10 euro (270 Kč), s průvodcem 18 euro. Ten ale není potřeba.

Dřevěný chodník je zabezpečený zábradlím, vyhlídky mají dokonce skleněnou podlahu, na kterou smějí maximálně čtyři lidé. Po celou dobu kopíruje řeku Guadalhore a často je vidět torzo původního chodníku. Působí opravdu hrůzostrašně. Dodržování pravidel kontrolují zdejší hlídači.

Samotná stezka na skalní stěně je dlouhá asi pět kilometrů, nejvyšší bod má 417 m a převýšení 184 m. Jedná se o velmi lehkou trasu pro začátečníky.

Most v popředí vypadá v horách jako dětská hračka.

Jednosměrná cesta není okružní. Začíná na straně od městečka Ardales, na konci placeného úseku vrátíte helmu a dojdete do El Chorro, odkud jste předtím vyjeli autobusem.

ZÁZEMÍ A UBYTOVÁNÍ

Ve vesničce El Chorro najdete stánky se suvenýry, bar a restauraci. Většina návštěvníků sem přijede jen na jeden den a nepřenocuje. My s tátou jsme zde v dubnu 2019 začínali naši pěší cestu po nádherné GR7.

Věrný partner a průvodce otec Jiří Habáň.

Chodník smrti byl příjemným zpestřením, a tak jsme tu i přespali v haciendě vysoko v kopcích. Je určena výhradně horolezcům, proto jsme nečekali žádný luxus. V desetilůžkové ložnici jsme naštěstí spali úplně sami, teplá voda tekla a majitelé nám večer připravili skvělou večeři. Okolní krajina byla naprosto úchvatná. Údolí poseté bílými haciendami lemovaly štíty vápencových skal, které právě zdolávali horolezci. A nad vši tou nádherou se vznášeli ohromní a majestátní supi bělohlaví.

I když Caminito del Rey působí jako turistická atrakce, všem návštěvníkům Andalusie jej vřele doporučuji. Oddechnete si od přeplněných měst a pobřeží a zažijete neobyčejné dobrodružství.

A my s tátou zatím vyrážíme pěšky po neznámé, drsné, ale naprosto okouzlující GR7 až k africkému pobřeží. Že nevíte, co to GR7 je? Tak o tom třeba příště.

Vaše Zuzana

Údolí haciend je východiskem pro četné horolezce.

Hacienda vysoko v kopcích, naše poslední základna. Z.H.

SESTRY DOMINIKÁNKY V KOKORÁCH

Budova někdejšího kláštera sester dominikánek patří již více než 100 let, ale i v současnosti, k výrazným dominantám naší obce. Řádové působení kokorských sester dominikánek za téměř 80 let svého působení ovlivnilo duchovní, humanitární, vzdělávací, společenský, i kulturní život v Kokorách i v okolí skutečně významným způsobem. Připomenout tuto skutečnost, byť při smutné příležitosti, patří k novodobé historii obce a snad i k dobrým mrávům. Tento úkol jsme po dohodě světili osobě nanejvýš povolane a vstřícné, paní Růženě Jurečkové, jejíž zasvěcený text i obrazový materiál širokému spektru čtenářů v první části předkládáme.

SESTRA MARIE BŘETISLAVA HOLUBNÍČKOVÁ

Ve věku bezmála sta let zemřela 19. 7. 2020 v charitním domově pro řeholnice ve Střelčicích u Brna naše bývalá spoluobčanka, sestřička Břetislava Holubníčková. Rodačka ze Senice na Hané absolvovala učitelský ústav, a ještě za války vstoupila do kláštera dominikánek v Olomouci-Řepčíně. Vyučovala na školách v Liptále, Bojkovicích, Olomouci a Praze.

Po likvidaci řeholí komunisty v r. 1951 byla přiřazena jako dělnice do textilních továren Elite. Po absolvování několika rekvalifikačních kurzů pak přišla do komunity sester dominikánek v Kokorách. Zde byl už státem zabrán klášter dominikánek i se školou a přeměněn v ÚSP (Ústav sociální péče pro ženy v Kokorách). Sestrám dominikánkám bylo dovoleno v budově jejich bývalého kláštera bydlet a současně se směly věnovat pouze práci s postiženými ženami. Sestra Břetislava pracovala v ÚSP jako instruktorka klientek ústavu. Byť vystudovaná učitelka, zvládala zručně všechny ruční práce, kterým učila klientky; také velmi pěkně malovala. Měla ráda „děvčata“ s kterými pracovala a ony měly rády ji. Těšilo ji s nimi nacvičovat divadelní hry, jež byly pak hrány nejen pro kokorskou veřejnost, ale i pro široké okolí.

S. M. Břetislava OP- Bohumila Holubníčková. Archiv R. J.

Starší spoluobčané si pamatují, že Na Pusté (č. 234) bydlel v podnájmu její staříčkový otec pan Holubníček, o kterého se starala až do jeho smrti (1980). Poté přešla z Kokor do Chválkovic u Olomouce, kde se starala o domácnost tamějšího nemocného kněze Dr. Ladislava Kubička. Mezitím se v březnu 1981 sestry dominikánky z Kokor odstěhovaly a zdejší komunita tím zanikla. Po smrti Dr. Kubička byl jmenován farářem ve Chválkovicích rodný bratr sestry Břetislavy – redemptorista P. Arnošt Holubníček. I jemu dosloužila až do smrti (1996). Poté byla sestra Břetislava poslána představenými do Litoměřic, kde sloužila v sídle biskupa Josefa Koukla až do r. 2003. Teprve ve věku 83 let odešla z Litoměřic do charitního domova ve Střelčicích, kde dožila svou bezmála stoletou pozemskou pouť naplněnou za jakýchkoliv okolností láskou a službou Bohu a lidem.

Nyní žije v domově sester ve Střelčicích poslední „kokorská dominikánka“ – sestra Antonína Benešová, která pracovala v ÚSP jako kuchařka.

Růžena Jurečková

Snímek z rodinného alba Pavlíkových dokumentuje i dobré vztahy sester dominikánek se sousedy. Sestra Danila na návštěvě „přes ulici“ se sousedkou, hospodyní Marií Pavlíkovou a malým Martinem Pavlíkem.

Tato sestra pracovala také přímo mezi mládeží. Po léta vyučovala hru na klavír a mnohé z jejich žáků jsme už představili na stránkách našich KN. Podchytila i tak mimořádné talenty, jakým byla kokorská Renata Lichnovská, dnes špičková brněnská klavíristka, navíc tvořící se svým manželem (excellentní a prvotřídní) „Klavírní duo Ardašev“.

Díky, sestro Danilo, díky za všechny, nejen za mé dcery. Kš

Pozn. redakce: Do podzimních KN máme ještě připravenou fotografii devíti sester v klášterní zahradě s dalším krátkým textem, vše od R. J.

NOC KOSTELŮ

Druhý červnový pátek se uskutečnila již podvanácté v celé České republice „Noc kostelů“.

12. června 2020 se v rámci „Noci kostelů“ již potřetí otevřel také kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kokorách. Účastnilo se 5 organizátorů, 15 účinkujících a 30 návštěvníků. Těšit jsme se mohli na modlitební setkání za příznivé počasí, vystoupení místní scholy a také na prohlídku kostela – prohlédnout jsme si mohli věž kostela, zákristii, vystoupit na kazatelnu či oratoř. Po celou dobu byl pro děti připraven dětský koutek a pro všechny návštěvníky malé občerstvení z domácích kuchyní.

Modlitební setkání za příznivého počasí proběhlo vcelku v kruhu tzv. „rodinném“ a to za hudebního a pěveckého doprovodu Anežky Jurečkové.

Následovalo hudební vystoupení místní scholy. Viděli jsme s velkou odvahou a odhodláním předvést své umění děti a mládež ve věku od 6 do 16 let. Podívaná i poslech to byl opravdu pestrý. Krásný a jemný hlásek Emy Děrdové nás naladil na prožití „koncertu“. Slyšeli jsme hrát trumpety, pozouny, flétny, housličky, kytary, klávesy, klarinet i violoncello.

Koho ze čtenářů obrázek zaujal a dosud na věži kokorského kostela nebyl, má příležitost za rok.

Foto D.J.

Věžní patro se závěsy pro zvony.

Poutavá byla také návštěva věže, na kterou vede 73 schodů. Naši fundovaní průvodci si připravili i zajímavé povídání z historie. Návštěvníky zaujal nejstarší a největší zvon ve věži – „Kristus“ (621 kg) – který byl odlit za vlády krále Vladislava Jagelonského roku 1477. Za války byl odvezen nacisty k roztavení. Tehdy se místnímu kaplanovi p. Kuchařovi podařilo zvon získat zpět a tím jej zachránit. Za zmínku také stojí zvon „Sanctus (umíráček)“ z roku 1910, zvon „Maria“ (300 kg) z roku 1990 a „Anežka“ (220 kg) z roku 1990 – oba ulila zvonařská dílna Dytrychových v Brodce u Přerova.

Unikátní snímek mladých poštolek na věži kostela (ještě výš nad zvony) a Kokory pod námi.

Foto DJ

Holubi už zde na věži nemají šanci, ale ani poštolky si na pořádek příliš nepotrpí. Pozorný čtenář si všimne i matky, v dálce kroužící nad obzorem.

Děkujeme všem účastníkům a návštěvníkům za podporu a účast. Těšíme se na setkání zase příští rok.

Markéta Zlámalová

JEŠTĚ JEDNOU Z NADHLEDU

Tentokrát „jen ze střechy bytovek u pivovaru“. I tak jde o zajímavý a poměrně nezvyklý pohled. Vlevo na obzoru vidíme novostavby na „Kazňově“, vpravo „Pustou“ a v pozadí „Křib“. Vpředu pak poněkud omšelá barokní štítý a budovu pivovaru, mlýn s novou střechou a se spojovací úzkou uličkou.

Foto L. L.

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY Z ČERVNA 2020

Tradiční rubrika nemůže zůstat prázdná ani tentokrát. První ohlasy byly pamětnické a dotýkaly se článku a obrázku na str. 11 se skautskou (vlastně junáckou) tematikou od paní A. P. Ke svému mládí se hrdě přihlásila paní Božena F. z Kokor, tehdy Sládečková z Rokytнице (sedící, první zleva). Další čtenářka M. J. z Přerova poznala 3. zleva ve druhé řadě, svou starší sestru Aničku H., tehdy Děrdovou a 3. zleva stojící Zdenu J. ze Žeravic. Oddílové vedoucí byly údajně z Rokytнице. Snad se ještě dozvíme od našich pozorných čtenářů i další pamětnická jména.

Opakovaně se přihlásila čtenářka E. Č. (i s manželem Jiřím) a podpořila myšlenku šéfredaktora (dokázala, že čte i úvodník) o nutnosti správně označovat místopisné názvy a historickou staletými utvrzenou podobu názvu naší obce Kokory zejména ve 3. a kritickém 6. pádě. Do této rozpravy na dálku se zapojil další z našich věrných čtenářů a informátorů, kokorský rodák pan P. N. z Olomouce, který, aby si udělal jasno, se obrátil na kamaráda odborníka. Samozřejmě vždy říká, že po léta bydlel a prožil mladá léta v **Kokorách**. Nově jsme zaznamenali kladné ohlasy i na „úřední část“ novin (redakce i paní starostka), zejména na instruktivní pokyny o třídění odpadů a na možnosti lepší informovanosti občanů přes mobily a internet.

Odezvou na KN jsme získali i nové spojení do Olomouce (V. Švec), které nám snad pomůže kontaktovat synovce našeho slavného rodáka, bombardovacího i stíhacího pilota RAF Josefa Čapku a uzavřít tak už sérii článků pozoruhodného životního příběhu tohoto válečného hrdiny.

Ohlasy na naše noviny jsou jedním z hlavních motorů naší redakční práce. Opřipomínky čtenářů, kritiku i podněty, příspěvky a fotografie velice stojíme. Napište nám i vy. Děkujeme.

Kš

KOKORSKÉ POČASÍ

Po medardovských a následujících deštích stoupla hladina Olešnice jednorázově až na 130 cm a korytem protékalo na svatého Aloise téměř 1000 litrů vody za vteřinu, v následujících dnech 300 až 500 litrů. Oproti zaplaveným obcím klid a pohoda, trvale už nad hranicí sucha. V Kokorách tak nebylo dosaženo ani 1. povodňového stupně. Ale pozor, 27. června už to úplně pravda není, ve 4 hodiny ráno vzrostl průtok po deštích ze 700 litru za sekundu 6x až na 4200 litrů, hladina přitom vyskočila až na 175 cm. Extrémní situace však trvala jen velmi krátce, ale i tak ještě chybělo do stavu bdělosti v hladině 15 cm.

Přes uvedený poklid v katastru obce byl úhrn srážek v červnu v roce 2020 zatím rekordní, napršelo celkem 96 mm.

Olešnice zůstala klidná i v červenci i při nejintenzivnějších srážkách a hladina i průtoky se pohybovaly, jak už jsme si zvykli, těsně nad hranicí sucha s průtokem kolem 300 litrů za sekundu. Ale pozor. Poslední červencové dny (např. 29. 7.) jsme na portále Českého hydrometeorologického ústavu zachytili nejmenší možný měřitelný průtok pouhých 7 litrů. Je to jako na houpačce; sucho je zpátky. Není divu, o den dříve, 28. 7. 2020 ukázal teploměr na čidle redakční meteostanice 40 °C, na dvoře ve stínu vystoupila teplota na 32°C. Zatím nejteplejší den v roce. I ty další dny do konce měsíce byly slunečné a atakovaly tropickou třicítku. Ovšem teploty, zejména v první polovině měsíce, byly pod obvyklým průměrem. Srážek bylo méně než v červnu, napršelo celkem 51 mm, na částečné narušení žní, zejména zpočátku, to ovšem stačilo a na rozšíření plísní také.

Bylo to léto jak na houpačce. Na konci července už zase sucho, s tropickými teplotami, ale už v první srpnové dekádě tři dny chladno a deštivo (přes 30 mm srážek) a pak opět sucho a slunečno, právě tak k ukončení žní. A vedro a vedro a vedro. Jen časná rána přinášejí alespoň kapku osvěžení.

A právě po slunečných tropických dnech a propocených nocích to přišlo. V páteční předhodové odpoledne 14. 8. 2020 se rychle zatažlo, a spolu s bouřkou, která se však držela dále od Kokor, přišel přívalový déšť. A pořádný. Za 50 minut intenzivního deště napršelo od 16 hodin 52 mm, tedy více než za celý červenec. Škody se teprve sumarizují, ale dokonce i Kopřivnice se málem vylila z břehů v zastavěné části obce a zaplavila zemědělské pozemky v extravilánu. Prudký déšť spolu s poryvy větru pokosil v rámci ZD Kokory 16 hektarů chmelnic těsně před tím, než mohly vydat slibnou úrodu. Z našich toků výrazně reaguje na krátký přívalový déšť jen hlavní meliorační odpad zvaný Kopřivnice, přivádějící k nám vodu od Nelešovic, Čelechovic a Suchonic. Olešnice, i když zvýšila stav hladiny na 175 cm a průtok střídme řečeno stonásobně, zůstala pod 1. stupněm povodňového nebezpečí. Olešnice je podstatně nebezpečnější při o něco delších přívalových srážkách v horním povodí v Tršické pahorkatině a v Oderských vrších. Hodová sobota i neděle už přinesla příjemnější počasí, které dovolilo realizaci obvyklých hodových akcí v režii obce a Sokola (čtete na jiném místě KN). Další sledování počasí v druhé polovině srpna vám přineseme až v říjnovém čísle našeho listu.

Kš

Vážení čtenáři, čtete a prostudujte pečlivě také následující samostatné stránky „Z OBECNÍHO ÚŘADU“ a pokračujte pak, např. u kávy při relaxaci, čtením článků připravených naší redakcí od strany 9. Děkujeme za vaši přízeň.

Z obecního úřadu

srpen 2020

www.obeckokory.cz

Vážení spoluobčané,

Navazuji na „Slovo starostky“ v oddychové části kokorských novin. Letošní léto pro nás na úřadě skutečně oddychové není. No, ono vlastně nebylo ani to loňské s výstavbou kanalizace a ČOV. Letos je také stavební a projekční zároveň. Po karanténě skutečně došlo k navýšení finanční podpory v dotačních titulech, a tak se peníze dostanou na více

projektů, než se předpokládalo, a dokonce se zdá, že dostaneme finanční příspěvek zpětně i na již zrealizované dětské hřiště. Je to víc než fajn, ale nese to s sebou velké množství papírování. Takže naše letní činnosti jsou papíry – stavba – papíry – stavba, a tak pořád dokolečka.

Největším stavebním projektem v historii obce Kokory byla jednoznačně výstavba kanalizace a ČOV. Ačkoliv se nám zkušební provoz teprve pomalu chýlí ke konci, spustili jsme, zřejmě druhý největší stavební projekt, a to rekonstrukci Základní školy, resp. její druhou etapu. A několik menších staveb nás do konce roku ještě čeká.

Pevně věřím, že se nám všechny projekty podaří ukořitovat ke spokojenosti a budeme si moci ve svých úkolech odškrtnout několik obrovských bodů.

Přeji vám krásný zbytek léta a hodně zdraví. To potřebujeme všichni.

Ing. Jana Habáňová

Starostka obce Kokory

informace včetně možnosti podrobně si prohlédnout stav budovy a prohlédnout vnitřní dispozici. Tu nikdo z nás, občanů – zákazníků pošty neznal.

Stavem jsme byli mile překvapeni. Úpravy sice potřeba budou, ale nejedná se o žádné závratné změny, které by se nedaly vyřešit.

Důležité bylo také vymyslet, jak bude budova do budoucna využita. A myslím, že se nám povedlo najít důstojné využití. Budova bývalé pošty se změnila v obecní knihovnu. Ta stávající, na obecním úřadě, již praská ve švech. Nemůžeme tam doplnit další regály, které by byly třeba, protože nejsou kam a kvalitní koutek pro čtenáře, kde by si mohli v klidu knihu prolistovat, prohlédnout či kousek přečíst, klidně u dobré kávy, určitě také nebude k zahoezení.

Celkový projekt schválilo zastupitelstvo a my jsme v pátek 24.7.2020 budovu vydražili za vyvolávací cenu 533.280 Kč.

Jakmile budeme v katastru zapsáni jako staronoví majitelé, začneme pomalu naše sny měnit ve skutečnost.

Budova pošty je zase Kokoráků

Známo to moc nebylo, ale od devadesátých let budova u potoka, kde sídlila Česká pošta, byla majetkem státního podniku Česká pošta, nikoliv obce Kokory. A protože před lety Česká pošta přestala v Kokorách provozovat svou pobočku a poštovní služby přesunula na Poštu Partner, zůstala budova prázdná.

Dlouho jsme okolo ní chodili jako mlsní kocourů a přemýšleli o tom, co by, kdyby... A když se jednoho dne na Obecním úřadě objevil pan znalec, který měl za úkol ocenit hodnotu budovy a po nás chtěl nějaké historické informace, zavětrili jsme a začali kout železo, dokud bylo žhavé.

Od odpovědných pracovníků divize realit České pošty jsme se dověděli, že je v plánu budovu prodávat. Prodej bude probíhat formou e-aukce a jakmile to bude na pořadu dne, bude na budově vyvěšen inzertní plakát, že je budova „na prodej“. Netrpělivě jsme očekávali den, kdy se tak stalo a my jsme ihned volali agentce, která byla k této nemovitosti přidělena a požádali jsme podrobnější

USNESENÍ

schůze č. 38 Rady obce Kokory

konaná dne 10. 6. 2020 v zasedací místnosti OÚ Kokory od 17:00 hod.

Rada obce Kokory schvaluje

- RO/38/539/2020 program 38.schůze Rady obce Kokory.
- RO/38/540/2020 výkupní ceník dříví pro průmysl od společnosti Petr Deutcher, Opatovice, IČO: 63707357.
- RO/38/541/2020 cenovou nabídku na tvorbu pasportu veřejného osvětlení v Kokorách od společnosti GEOMorava s.r.o. Prostějov, IČO: 04415205.
- RO/38/543/2020 zadávací dokumentaci na vyhlášení výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu vedenou pod názvem "Rekonstrukce chodníku u Sokolovny - ul. Brodecká, Kokory".
- RO/38/544/2020 hodnotící komisi pro výběrové řízení na akci "Rekonstrukce chodníku U Sokolovny - ul. Brodecká, Kokory" ve složení Ing. Jana Habáňová, Ing. Petr Kostiha, Ing. Ctirad Dohnal.
- RO/38/545/2020 okruh firem k oslovení s podáním nabídky do výběrového řízení na akci "Rekonstrukce chodníku U Sokolovny - ul. Brodecká, Kokory".
- RO/38/547/2020 projektovou dokumentaci na "Rekonstrukci komorového rybníku a vodní nádrže Altýř" v rozsahu pro územní rozhodnutí.
- RO/38/551/2020 vytvoření projektu s názvem "Investiční záměr obce na odkupy nemovitostí ve vazbě na sociální/komunitní služby".
- RO/38/552/2020 revitalizaci zeleně se stanovenou prioritou 0 v etapě č. 1 na urgentní zajištění bezpečnosti a zdraví stromů v bezprostřední blízkosti starého hřiště.
- RO/38/553/2020 přípravu zadávací dokumentace na výběrové řízení na veřejnou zakázku pod názvem "Projektová dokumentace na Rekonstrukci márnice včetně příslušenství na hřbitově v Kokorách".
- RO/38/554/2020 změnu v místní úpravě provozu, konkrétně změnu dopravního značení z P04 "Dej přednost v jízdě" na P06 "Stůj, dej přednost v jízdě" tak, aby mohl být majitelem pozemku na parcele p.č. 268/16 a 268/35 prostor oplocen.
- RO/38/555/2020 cenovou nabídku společnosti NVB LINE s.r.o. Kvasice, IČO: 26979675 na realizaci projektu "Změna místní úpravy provozu".
- RO/38/560/2020 pořízení technologie INFRASET v setu STANDARD od společnosti MORAM CZ, s.r.o. Hodonín, IČO: 27712079.
- RO/38/564/2020 veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace na úhradu výdajů na celoroční činnost příjemce 1. AC KOKORY z.s., IČO: 07953020 ve výši 10.000 Kč.
- RO/38/565/2020 veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace na úhradu výdajů na celoroční činnost příjemce Moravská hasičská jednota - Hasičský sbor Kokory, IČO: 70911339 ve výši 15.000 Kč.
- RO/38/566/2020 veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace na úhradu výdajů na celoroční činnost příjemce Myslivecký spolek Hradisko Kokory, IČO: 62349856 ve výši 35.000 Kč.
- RO/38/567/2020 veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace na úhradu výdajů na celoroční činnost příjemce Kokořští sousedé, z.s., IČO: 04277333 ve výši 30.000 Kč.
- RO/38/570/2020 Rozpočtové opatření č. 4/2020.

Rada obce Kokory bere na vědomí

- RO/38/542/2020 výstupy z analýzy odpadového hospodářství provedené firmou Ing. Radim Plachý, IČO: 73890022 na základě objednávky Mikroregionu Dolek včetně obsahu odpadového vysvědčení a návrhu řešení, jak dosáhnout třídních cílů a třídní slevy z pohledu zákona o odpadech v aktuálním znění.
- RO/38/548/2020 přípravné práce na tvorbu projektové dokumentace na "Rekonstrukci chodníku na Zápivovář" a "Výstavbu chodníku v úseku točna - pivovar".
- RO/38/549/2020 povinnost veřejného funkcionáře podat hlášení za rok 2019 do centrálního registru hlášení v návaznosti na zákon o střetu zájmů, a to nejpozději do 30.6.2020.

- RO/38/550/2020 informace o průběhu soudního sporu ve věci žaloby vůči Kateřině Zaoralové.
- RO/38/556/2020 informaci o neumístění rozhledového zrcadla pod Kapličkou při výjezdu na Přerov směrem od Žeravic.
- RO/38/557/2020 informace o průběhu a obsahu tiskové konference týkající se výstavby D55 v úseku Olomouc - Kokory a Kokory - Přerov včetně enormní hustoty provozu na silnici I/55 nadměrně zatěžující obec Kokory.
- RO/38/563/2020 informaci o výzvě směřované společností Rybářství Přerov, která je majitelem rybníku Brambor na odstranění černé skládky.
- RO/38/568/2020 informace týkající se žádosti o opravu náhrobku na hrobě č. 164, kde je pohřben farář Mikš.
- RO/38/569/2020 informace z došlé pošty.

Rada obce Kokory doporučuje

- RO/38/561/2020 Zastupitelstvu obce neschválit žádost Ing. Hlavatého na darování části pozemku p.č. 10 případně jeho odkup obcí za symbolickou 1 Kč za účelem vybudování tlakové přípojky obcí k nemovitosti Kokory č.p. 111.

Rada obce Kokory pověřuje

- RO/38/546/2020 starostku obce zajištění cenových nabídek na dodávky zemního plynu od společností ENTERPLEX a ČEZ Distribuce.
- RO/38/558/2020 starostku obce Kokory rozhodování ve vybraných zbytkových pravomocích Rady obce v rozsahu schvalování smluv o právu provést stavbu a udělování souhlasu s jednoduchými stavebními činnostmi.

Rada obce Kokory souhlasí

- RO/38/559/2020 se zateplením rodinného domu č.p. 283.
- RO/38/562/2020 s navrhovanou objízdou trasou v termínu od 7.7.2020 do 6.9.2020 v rámci akce "Silnice I/55 Olomouc - Grygov - Krčmaň: rekonstrukce komunikace"

schůze č. 39 Rady obce Kokory

konaná dne 29. 6. 2020 v zasedací místnosti OÚ Kokory od 18:00 hod.

Rada obce Kokory schvaluje

- RO/39/571/2020 program 39.schůze Rady obce Kokory.
- RO/39/572/2020 jako ekonomicky nejvýhodnější nabídku na nákup ukazatelů na měření rychlosti se čtením a zobrazováním SPZ se statistikami nabídku společnosti DOSIP Servis s.r.o. Okříšky, IČO: 27720713 s termínem pořízení v 01/2021 z rozpočtu roku 2021.
- RO/39/575/2020 smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby se společností ČEZ Distribuce, a.s., Děčín-Podmokly, IČO: 24729035 na uložení podzemního vedení NN na p.č. 479/16 v k.ú.
- RO/39/576/2020 Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby č. IP-12-8025998/SOBSVB/1 Kokory, č.p. 125, svod +kNN se společností ČEZ Distribuce, a.s., Děčín-Podmokly, IČO: 24729035.
- RO/39/577/2020 cenovou nabídku na dokumentaci pro provedení stavby (DPS) od společnosti AGPOL s.r.o. Olomouc, IČO: 28597044, zpracovatele projektové dokumentace pro společné územní řízení na projekt "Kokory - rekonstrukce komorového rybníku a vodní nádrže Altýř na parcele č. 375 a 374/3 v k.ú. Kokory"
- RO/39/578/2020 vítěze výběrového řízení na veřejnou zakázku s názvem "Rekonstrukce chodníku u Sokolovny - ul. Brodecká, Kokory" společnost HP zemní práce s.r.o., Radkova Lhota - Dřevohostice, IČO: 06797521, jejíž nabídka ve výši 1.789.574,34 Kč byla ekonomicky nejvýhodnější nabídkou a společnost splnila veškeré zadávací podmínky.
- RO/39/579/2020 jako ekonomicky nejvýhodnější nabídku rektifikace kanalizačních a vodovodních poklopů v obci Kokory nabídku společnosti HP zemní práce s.r.o. Radkova Lhota, IČO: 06797521.
- RO/39/580/2020 cenovou nabídku společnosti Agarden rostliny s.r.o. Mnichovo Hradiště na nákup Ligustrum ovalifolium v množství 180 ks za 35 Kč/ks na obnovení živého plotu naproti ZŠ po výstavbě kanalizace.
- RO/39/584/2020 rozpočtové opatření č. 5/2020.

RO/39/585/2020 přijetí pana Ludka Tvrdoně na technický úsek jako úklidového pracovníka na dobu určitou od 1.7.2020 do 6.3.2021 s tříměsíční zkušební dobou.

RO/39/586/2020 prodejní cenu řeziva za jednotnou cenu 2.500 Kč/m3.

RO/39/588/2020 cenovou nabídku na čalounění židlí z obecního úřadu v rozsahu 34 kusů židlí v ceně 22.100 Kč.

RO/39/589/2020 cenovou nabídku společnosti Podlahy Gajdoš s.r.o., Ostrava, IČO: 04562178 na výměnu koberce v obřadní místnosti.

Rada obce Kokory bere na vědomí

RO/39/590/2020 informace o dotačních příležitostech obce v letech 2020 - 2021.

RO/39/591/2020 informace o průběhu přijímání nabídek ve veřejné výzvě na pozici účetní/administrativní pracovník.

RO/39/592/2020 stavební úpravy obecního úřadu pro potřeby personálního posílení administrativního týmu.

Rada obce Kokory neschvaluje

RO/39/583/2020 žádost pí. Ireny Hibrantové o povolení výstavby opěrné zidky na obecním pozemku p.č. 373/13 v k.ú. Kokory.

RO/39/587/2020 žádost MUDr. Vladimíra Chytila o vybudování 2 parkovacích stání vedle svého domu č.p. 398 na obecním pozemku p.č. 926/1 v k.ú. Kokory.

Rada obce Kokory pověřuje

RO/39/573/2020 starostku obce zpracováním základního konceptu projektu osazení kamerového systému v obci Kokory včetně přípravy rozvahy projektu.

RO/39/574/2020 starostku obce zpracováním základního konceptu projektu zřízení Obecní policie v obci Kokory včetně přípravy rozvahy projektu na zářijové zasedání zastupitelstva obce.

RO/39/581/2020 starostku obce dalším jednáním se společností proWiFi.cz na případné možné budoucí umístění stožáru pro antény na pozemek p.č. 350/3 v souladu s nově vznikajícím územním plánem.

RO/39/582/2020 místostarostu obce ke zjištění právních aspektů případného odstranění asfaltu ze st.p.č. 162/10 v k.ú. Kokory v návaznosti na požadovanou minimální šíři místní komunikace a zajištění cenových kalkulací na provedení daného.

schůze č. 40 Rady obce Kokory

konaná dne 15. 7. 2020 v zasedací místnosti OÚ Kokory od 17:00 hod.

Rada obce Kokory schvaluje

RO/40/595/2020 cenovou nabídku na místní úpravu v obci Kokory vyplývající z návrhu projektového řešení dotčených orgánů v rozsahu 107.277 Kč bez DPH od společnosti NVB LINE s.r.o. Kvasice, IČO: 2697675.

RO/40/598/2020 nabídku společnosti RPA Brno na zajištění dotace na nakládání s dešťovou vodou.

RO/40/599/2020 Příkazní smlouvu na manažerské řízení a zajištění dotace na nakládání s dešťovou vodou od společnosti RPA Brno.

RO/40/601/2020 cenovou nabídku na dodávku dopravního značení na mostních objektech od společnosti NVB LINE s.r.o., Kvasice, IČO: 26979675

RO/40/602/2020 cenovou nabídku na výměnu koberce v kancelářích Obecního úřadu za účelem drobných stavebních úprav od společnosti PODLAHY GAJDOŠ s.r.o., Ostrava, IČO: 04562178

RO/40/603/2020 Rozpočtové opatření č. 6/2020.

Rada obce Kokory bere na vědomí

RO/40/596/2020 indikativní nabídku České spořitelny, a.s. na poskytnutí úvěru pro Obec Kokory ze dne 9.7.2020.

RO/40/600/2020 připravovaný marketingový průzkum na poskytovatele BOZP a TDI na projekt Rekonstrukce Základní škol v Kokorách.

Rada obce Kokory neschvaluje

RO/40/597/2020 nabídku společnosti POKLOPSYSTEM s.r.o. Hradec Králové,

IČO: 61172375 na projekt POKLOPRENT - nástroj na správu kanalizačních poklopů v podobě kompletního servisu kanalizačních poklopů po dobu 10 let formou pronájmu

Rada obce Kokory nevyhovuje žádosti

RO/40/594/2020 společnost EDEN (SARKANDER, z.s. Olomouc) pořádající tábory v Bohuslavicích u Prostějova na zapůjčení elektrocentrály, která je v majetku obce Kokory na tento tábor.

Chodníky nové i staré

Jak jsme se zmiňovali již v několika předchozích vydáních kokorských novin, pracovali jsme na několika projektech výstavby nových nebo rekonstrukce stávajících chodníků.

V souvislosti s připravovaným dotačním titulem z MAS Hanácké Království na rekonstrukci chodníků jsme vyhodnotili, že nejrychleji připraveným projektem, na který bychom mohli žádat peníze, je chodník na Brodecké.

O finanční příspěvek formou dotace máme požádáno na MAS Hanácké Království a pokud vše vyjde dle očekávání, mohli bychom dosáhnout na příspěvek téměř 1 mil. Kč. Tak si držíme palce.

S realizační firmou je dohodnuto, že začnou po kokorských hodech. Je tedy možné, že v době vydání tohoto čísla už budou probíhat intenzivní práce na rekonstrukci chodníku. Rekonstruovat se bude úsek od hlavní silnice až k paní Markové (tedy až k ulici, která vede k „učiteláku“). A když budeme opravovat chodník, je třeba nezapomenout ani na tolik omílané téma odstavné plochy podél sokolského hřiště. Mohu vás ubezpečit, že i tato parkovací plocha je součástí projektu a bude se realizovat.

Momentálně projektově zpracováváme ještě dva další projekty komunikací. Prvním projektem je vybudování nového chodníku od točny směrem k pivovaru po levé straně komunikace. Druhým projektem je pak rekonstrukce chodníku a parkovacího stání na Zápivovářích včetně vozovky v úseku Nezhybovi – Mederovi. Připomínky občanů byly v dotčených úsecích řádně vyslechnuty a projednány a postupně jsou zapracovávány do projektů. Po dokončení těchto dvou projektů budou následovat další dle vysoutěžené zakázky, jak jsme vás informovali minule.

Rekonstrukce Základní školy v Kokorách

Tak se přesně jmenuje projekt, na který jsme žádali před časem o dotaci na Ministerstvu financí. Projekt byl dle rozpočtu v hodnotě 20 milionů korun a výše dotačního příspěvku měla být až do výše 90 % z uzenatelných nákladů. Byla v nás malá dušička a ve skrytu duše jsme si přáli, aby vše prošlo a ono se to skutečně stalo.

Jedná se o druhou etapu rekonstrukce, kterou jsme vysoutěžili pod rozpočet, ve výši 17,5 mil. Kč. Vítězem veřejné zakázky se stala společnost LANEX Olomouc s.r.o., která již v těchto dnech ve škole pilně pracuje. A není na co čekat. Celá akce, abychom dosáhli na dotaci ve výši 13,5 mil Kč musí být hotová nejpozději do 30.11.2020.

Za 4 měsíce toho musíme zvládnout nemálo:

- Výměna oken ze strany od ulice a od potoka
- Meziokenní žaluzie pro snížení intenzity slunečního světla
- Rekuperace (vzduchotechnika) v každé třídě
- Klimatizace počítačové učebny
- Nové ústřední topení a plynový kotel
- Rekonstrukce kotelny
- Rekonstrukce havarijního stavu vstupního schodiště
- Zateplení objektu ze všech stran s replikou rondokubistických prvků
- Zabudování retenční nádrže pod školní hřiště k zachytávání dešťové vody na zalévání

Ač jsme toho chtěli co nejvíce udělat přes prázdniny, v důsledku délky správních lhůt při zadávání veřejné zakázky jsme mohli začít nejdříve za začátku srpna.

Bohužel tak rekonstrukce školy bude probíhat po většinu své doby ve školním roce. Již nyní však s vedením školy usilovně pracujeme na plánech, jak co nejméně omezit chod školy a eliminovat dopady na žáky školy. Jistý diskomfort to však přinese a na to se musíme všichni připravit a jistě omezení přijmout s klidem a rozvahou. Taková příležitost, že vydáme z obecního rozpočtu částku 4 miliony korun a opravíme toho tak strašně moc, už se totiž nikdy nemusí opakovat.

Co všechno vyčistí čistička?

Připomeňme si na začátku, proč se splašková kanalizace a čistírna odpadních vod v Kokorách stavěla? Jedním z hlavních důvodů bylo zamezení znečišťování vody v řece Olešnici, která Kokorami protéká.

Veškeré splašky totiž dešťovou kanalizací mířily právě tam a nečistoty, které šly rozpustit, se ve vodě rozpustily. Voda pak nepěkně zapáchala a pevné části se "někde" zachytily. Nejčastěji na stavidlech splavu na Kalábu a pro vycházkáře to opravdu nebyl pěkný pohled do vody u stavidla. Občas se z toho zvedl i žaludek.

Bohužel to byl však důsledek velmi anonymní. Co tím myslím? Všichni, co jsme kdy doma spláchli do záchoda, vylili do dřezu nebo hodili na ulici do kanálu místo do popelnice na tříděný nebo směsný odpad, jsme byli neviditelní. Všichni jsme to dělali bezmyšlenkovitě bez ohledu na důsledky, které to má na životní prostředí a kvalitu vody v řece. Navíc, když vše stejně oteklo jinam.

A o čem mluvím konkrétně? Podívejte se na fotografii. Na ní vidíte stav česlí po 24 hodinách a hlavně jsou to vlhčené ubrousky. Toto všechno musí odpovědný pracovník každý (!) den vytahovat z přitékající odpadní vody, aby do ČOV tekla už skutečně pouze odpadní voda s kalem, která filtrací kal vyčistí a vrátíme přírodě něco, s čím se dá žít.

Přehled věcí, které jednoznačně nepatří do splaškové kanalizace

- ✗ Vlhčené ubrousky
- ✗ Dámské hygienické potřeby (vložky, tampony)
- ✗ Dětské pleny
- ✗ Oblečení
- ✗ Potraviny
- ✗ Pastelky
- ✗ Oleje a tuky z kuchyně
- ✗ Chemikálie
- ✗ Houbičky ani hadříky na mytí nádobí
- ✗ Mikroutěrky ani klasické utěrky

Možná se vám to zdá jako hloupost. Toto jsou ale skutečné věci, které již naši pracovníci skutečně z česlí tahali a bohužel ne jednou.

Česle jsou technologické zařízení sloužící k zachycení plovoucích hrubě rozptýlených nečistot. Zachycené předměty se nazývají shrabky [zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesle>]

Každá příčina má svůj důsledek

Všechny uvedené věci mohou způsobit ucpání kanalizace či poškození vybavení kanalizace nebo čistírny odpadních vod. To má za následek zvýšené potřeby servisních úkonů a oprav. Tím se zvyšují náklady na provoz kanalizace a ČOV, což se následně musí promítnout i do výše stočného.

To základní navýšené budeme znát, doufejme v průběhu měsíce srpna.

Nyní jsme na začátku. Pokud se od prvopočátku všichni nenaučíme chovat zodpovědně a nepřestaneme používat záchod, výlevku či dřež místo popelnice, protože si právě ušetříme pár kroků, určitě na to všichni společně doplatíme do budoucna. Nebo aspoň náš rodinný rozpočet formou zvyšujícího se stočného.

PODĚKOVÁNÍ DO DOKTORSKÉHO NEBE

Když jsem se před časem začal na redakční radě zajímat o nového aktivního občana, který převzal na Brodecké rodinný dům po někdejším starostovi Sokola Ladislavu Jemelkovi a hned do Sokola Kokory vstoupil, zjistil jsem, že starostka obce i místostarosta jsou se jmenovaným ve velmi dobrém společenském i osobním kontaktu a moje myšlenky a dále uváděná historická ohlédnutí plně potvrdili. Jméno nového Kokoráka Ing. Miroslava Morese, tedy rodové jméno Mores, mne totiž až příliš živě vrátilo daleko do minulosti, o více než 55 roků. O průběh naší dramatické rodinné události z té doby, ovšem s dobrým koncem, se rád podělím díky možnostem KN i s našimi čtenáři.

V zimě na začátku roku 1965, jsme byli v naší mladé rodině pod mimořádným tlakem. S naší druhou, ani ne tříměsíční holčičkou, bylo zle a přerovští pediatri si nevěděli rady. Její ztráty krve při krvácení do stolice byly tak velké, že pokládali za nezbytnou razantní operaci miminka alespoň pro zjištění prvotní příčiny tohoto stavu, což také sdělili rodině. Manželka byla zoufalá a jako matka urputně hledala jakoukoliv pomoc či radu. Od další mladé matky, kokorské rodačky O. F. se dozvěděla o vyhlášeném dětském lékaři z Olomouce, který jí v podobné beznadějně situaci nedávno zachránil syna. Neváhala. Zabalila děvčátko do „fusaku“, uložila do kočárku a v zimní sobotu kolem poledne zamířila veřejnou dopravou do pediatriky olomoucké soukromé ordinace.

Přednosta univerzitní dětské kliniky (uprostřed), ještě se svým lékařským a zdravotnickým týmem. Foto rodinný archiv

V této ordinaci někdejší přednosta dětské kliniky a následně ředitel kojeneckého ústavu MUDr. Antonín Mores, přes politickou diskriminaci, pomáhal dětem i po oficiální lékařské službě a doslova je vracel do života. Jeho proslulost, odborná erudice a pediatrická zkušenost byly tak velké, že nebylo v silách ani tehdejší „vrchnosti“ jeho altruistickou soukromou praxi špičkového dětského lékaře omezit, nebo dokonce zakázat.

A tak po návratu pana doktora ze sobotní služby se dočkala i venku trpělivě čekající maminka Bohumila (ta velmi ocenila vlivné lidské přijetí) i naše maličká pacientka. MUDr. Mores především kategoricky zamítl plánovanou operaci. Pak na první pohled nesmírně jednoduše, ale, jak se ukázalo naprosto geniálně, doporučil pouze zásadní změnu stravy a vysazení tehdy obvyklého Sunaru. Nebudu zacházet do podrobností, ale manželka o tom vypráví po celá ta dlouhá léta, která od té doby uplynula. A skutečně. Krvácení po třech dnech ustalo a těžký případ byl úspěšně vyřešen.

Jak prosté; odborný a lidský rukopis skutečného doktora s velkým D a vděčnost celé rodiny a jistě i dalších, trvajících po generace. Ke spontánnímu uznání obyčejných lidí ze širokého okolí se logicky postupně přidala úplná a jednoznačná odborně politická rehabilitace, uznání Města

Olomouce i Palackého univerzity a celé společnosti. Uznání v oblasti lékařských věd, pedagogiky i v oblasti sociální, vše jednoznačně pro děti a jejich zdárný zdravotní i sociální vývoj a zakotvení ve společnosti.

Naše skromné poděkování, které panu Profesorovi MUDr. Antonínu Moresovi posíláme z Kokor, prostřednictvím našeho spoluobčana a jeho vnuka, Ing. Miroslava Morese, až do doktorského nebe, je tak jen trochu opožděnou kapkou v moři díků.

S úctou Kš.

Pozn. redakce: tehdejší ohrožená maličká pacientka už má dnes 55 roků, je babičkou a na začátku července 2020 vdávala dceru. A mladým 11. 7. 2020 přišlo štěstí v podobě deště opravdu v hojné míře, nepřímo i díky panu doktorovi.

Foto rodinný archiv

Ing. Miroslav Mores, materiálový inženýr a vodní záchranář a činovník kokorského Sokola zdraví své spoluobčany a čtenáře KN, z rohu poklidné olomoucké ulice, pojmenované po jeho slavném dědovi.

Snad se se jménem MUDr. Morese setkali i další pamětníci a dají redakci KN vědět.

„KOKORSKÉ GULÁŠFEST“ A ZAHÁJENÍ PRÁZDNIN

Jako každý rok tak se i letos poslední červnovou sobotu konal již „6. Kokorské Gulášfest“ společně se Zahájením prázdnin. Byl však tak trochu výjimečný vzhledem k nemoci Covid 19.

Vše je připraveno, vlastně na snímku L.N. už všechno běží.

Do poslední chvíle jsme napjatě čekali, zda se všechna plánovaná uvolnění uskuteční. Štěstí nám přálo, a tak 6.ročník kokorského Gulášfestu mohl zdárně proběhnout.

Počasí si s námi pěkně pohrávalo, páteční chystání provázely vydatné přehánky. V sobotu se ale umoudřilo a celý den svítilo sluníčko. Soutěže se účastnilo 12 kuchařských týmů a stejně jako loni bylo mezi nimi družstvo složené z teenagerů, kteří se nakonec dostali až na stupně vítězů. Čtyřlenná porota dohlížela na dodržování pravidel, jako každoročně hodnotila chuť i vzhled guláše, pořádek a v neposlední řadě i vyzdobený stánek. Nejvíce gulášů bylo z hovězího masa, dále pak z hub, fazolí, ale i z vepřového masa. *Snímky L. Niessner*

Impozantní sestava „Koček“ získala bronz i sympatie.

Letos měla porota hodně těžkou práci. Rozhodla ale takto: na 3. místě se umístilo družstvo Kočky, na 2. Narcos (zmiňovaní teenageři) a na 1. místě se umístil tým Kokorští Sousedé. Gratulujeme!!!

Mladí se upřímně radují ze stříbra.

Rodinné společenství Děrových reprezentovalo Kokorské sousedy a zvítězilo. Zlato a nejlepší guláš.

Během vaření gulášů byly přichystány atrakce pro děti – multifunkční skákací hrad, skákací koule, lanovka a další. Proběhla bohatá dětská i dospělá tombola. Některým dětem ukápla i slzička, když nevyhrály cenu, která se jim líbila, ale vše bylo zapomenuto na tradiční stezce za pokladem. Každoročně se ji účastní víc a víc dětí... Po hodině se děti vrátily spokojené a s pokladem.

Kromě gulášů bylo zajištěno i další báječné občerstvení – makrely, dobrůtky z udirny, tortily a letos poprvé i výborné nudle s kuřecím masem. Děkujeme.

Večer se jako každoročně konala taneční zábava s kapelou Kameron.

Kokorští Sousedé děkují všem zúčastněným týmům, sponzorům, porotě, návštěvníkům a všem, kteří nám pomáhali uskutečnit tuto akci.

Z.R.

Také děti se, jako vždy vyřádily a dobře bavily.

Atrakcí pro odvážné byla rozhodně i lanovka. Fota „Sousedé“

Stezku za pokladem úspěšně absolvovalo na 50 dětí. A poklad byl nalezen. Stálo to zato.

MALÁ KOPANÁ NA HŘIŠTI U SOKOLOVNY

Po více než 50 letech, kdy v Kokorách od roku 1923 dominovala jako sport číslo 1 česká a později národní házená, se objevil nový sportovní fenomén, malá kopaná, která se prosazovala i v širším měřítku. V Kokorách to umožnilo i využití prostoru tzv. starého hřiště pod Bramborem, které házenkáři a posléze volejbalisté Sokola „opustili“. Historická fotografie z rodinného archivu zachycuje neoficiální družstvo „KPP – vousatí“ (neověřená informace z druhé ruky) na jednom z prvních turnajů malé kopané z roku 1988 či 1989. Ten se ovšem pro nepříznivé počasí konal po dohodě na hřišti u sokolovny. Nově položený asfaltový povrch hřiště na házenou je podle snímku perfektní a vydržel prakticky 30 let. Dnes se už ovšem stává historií a zůstala jen pro společenské akce malá část asfaltové plochy, právě ta, na které se postavili tehdejší propagátoři malé kopané před objektiv fotoaparátu.

Na fotografii z rodinného archivu pomohl funkcionáře a hráče malé kopané ztotožnit tehdy dvanáctiletý Pavel Poučenský.

Stojící zleva: M. Gerezdes, R. Konopčík, Z. Poučenský, O. Sládeček, V. Zeman, M. Telíšek st., Z. Rosák, J. Zavadil. V podřepu zleva: J. Divila, V. Drajsajtl, O. Štrbík, L. Blaták, R. Dostál, P. Trávníček, Z. Kunc, P. Poučenský, A. Trávníčková, M. Telíšek ml.

Další historie kokorské malé kopané v dalších více než 30 letech je už úzce spojena s hřištěm „Pod Bramborem“, které se stalo dějištěm i mnoha společenských akcí dalších spolků či obce. Už do organizovaných soutěží zapojené družstvo s názvem 1. AC Kokoráček přivítalo za ta léta na upraveném starém hřišti nejen soupeře ze III. či IV. „Přerovské ligy“, ale i četné fotbalové celebrity a také populární kapely či modelky a samozřejmě i atrakce pro děti.

Bohužel několik z průkopníků malé kopané na našem snímku už kolektiv rekreačních sportovců a našich spoluobčanů opustilo. Také jim jsou věnovány jako vzpomínka tyto řádky.

KŠ

PŘÍMĚSTSKÉ PRÁZDNINOVÉ TÁBORY

O letošních prázdninách jsme zaznamenali v obci i v okolní přírodě živou aktivitu větších skupin dětí zaměřenou sportovně nebo výtvarně. Napsali nám o tom hlavní vedoucí obou „táborů“ a jejich rozbor doplnila paní starostka krátkým obecnějším úvodem, ve kterém informuje i naše čtenáře:

V letošním roce jsme v Kokorách pořádali již druhý ročník příměstských táborů pro děti od předškolního věku až do 5. třídy. A že jsou tábory oblíbené, bylo vidět na počtu dětí. Původní kapacitu 20 dětí na tábor jsme naplnili během dvou hodin od spuštění přihlášek. Zájem byl obrovský. Protože jsme nechtěli zklamat děti ani jejich rodiče, dohodli jsme se s hlavními vedoucími táborů i vedením MAS, že kapacitu zdvojnásobíme. A ani dvojnásobek nebyl žádný problém naplnit. Jsme velmi rádi, že se nám tento projekt pro děti a jejich rodiče podařilo v Kokorách spustit a věřím, že bude stejně úspěšný i v dalších letech.

Tábory jsou pod záštitou MAS Hanácké Království, přes které se na tábory čerpá dotace z MPSV. J. H.

O SPORTOVNÍM TÁBOŘE

Napsal pro KN hlavní vedoucí Ing. M. Mores:

Ve dnech od 20. do 24. 7. 2020 proběhl druhý ročník příměstského tábora, který byl opět zaměřen na rozvíjení pohybových a sportovních vloh u přihlášených dětí. Oproti minulému ročníku jsme měli celkem 34 dětí, ale i nás vedoucích bylo také více a to 4 (díky bohu za vás). Program tábora jsme se pokusili navrhnout tak, aby pro vaše děti byl zábavný, ale i tak, aby se něco nového přiučily.

Opět byla na programu opičí dráha (oproti loňsku byly znát u dětí pokroky), ale nejen ta. Měli jsme i olympijský den, kde nás trošku vypeklo počasí a místo dvou sportovišť (starák a sokolovna), jsme den strávili nejdříve ve školce, kde jsme si pokreslily trička a následně v sokolovně, ale myslím si, že děti si to náramně užily. Po namáhavém olympijském dni přišel den pro relaxaci (teda jak pro koho, mě třeba bolí záda ještě teď z toho: Strejdo, prosím, hodíš mě?), mokrá středa, který jsme strávili na koupališti v Majetíně. Den to byl super, ve vodě byli úplně všichni, kteří se zúčastnili, což byl pro nás vedoucí úkol dne, ale zároveň obrovská zodpovědnost. Ve čtvrtek jsme dětem připravili sportovně naučnou stezku „Přežije nejsilnější“, kde děti nejen zapojily svaly, ale i mozek. Poslední den byly rozděleny ceny, rozdány diplomy.

P.S.: Chtěl bych touto cestou moc poděkovat všem vedoucím na tomto táboře. Bylo to náročné, ale zvládli jsme to. M. M.

KREATIVNÍ TÁBOR VE ZNAMENÍ SKŘÍTKŮ

Tak by se dal nazvat srpnový kokorský příměstský tábor. Děti celý týden plnily skřítkovské úkoly, sbíraly jejich čepičky jako odměny, které pak mohly směřovat za dárky z pokladu, který hledaly na závěr tábora.

A jak celý týden probíhal?

V pondělí se děti rozradily do barevných skupin – fialová, bílá, modrá a červená. Pomalovaly si trička, aby se na první pohled poznaly.

Poté, co dostaly od skřítků tajemný dopis, vydaly se hledat jejich první odměnou čepičku a na závěr dne si každá skupinka namalovala plakát svého skřítků.

Druhý propršený den vyráběly děti pokladničky na skřítkovské čepičky a odpoledne se bavily u soutěže „Zabal si svou mumii“.

Středeční dopoledne, kdy konečně vysvitlo sluníčko, se neslo v duchu her a zábavy na zahradě MŠ a odpoledne hrály bojovku s názvem „Výměna“. Děti dostaly dvě vejce, které měly vyměnit za cokoli jiného. Časový limit byl 1 hodina, měla se přinést jedna věc. Třeba fialový vyměnili vajíčka za ručně kovanou růžičku, tu za svíčku s dřevěným srdíčkem, tu za keramický hrníček se psem Ajaxem, ten za rámeček a srdíčko, pak dostali keramický zvoneček, srdíčko vyměnili za postavičku jednorožce, a nakonec srdíčko za magnetické šachy. Cílem bylo naučit děti prezentovat se, vysvětlit, co je cílem hry a být trpělivý a vstřícný. Všem se dařilo a ve „hře“ obstály všechny děti na jedničku. Vítězem se stalo družstvo modrých, které přineslo skutečně pouze jednu věc a to mango.

Čtvrtý den probíhalo velké focení v tričkách a ponožkách s plakátem skřítků, poté malování křídami na chodník před MŠ. Po obědě se šlo na výlet zakončený zmrzlinou v Brodce u Přerova. Všechny děti trasu zvládly, šlo se cca 5 km. Zmrzlina všem moc chutnala. Poslední den probíhalo ještě jedno focení a pak velmi oblíbené malování kamínků. Po odchodu ze Sokolovny byly u MŠ spatřeny zelené fábročky, které vedly k pokladu. Ten však hlídal velký černý pes a bylo nutné ho nejdříve pohládit, což všechny děti splnily a mohly otevřít truhlu s pokladem. S dětmi jsme se rozloučili rozdáním diplomů, upomínkových fotografií a „Čepičkových“ medailí. A nakonec proběhla zasloužená „koupáčka“ ve školkovém bazénu.

Mgr. Dana Kroutilová – hlavní vedoucí tábora

Pozn. redakce: Škoda, že jsme nemohli v tomto čísle KN zařadit další z 438 fotografií z archivu o každodenní činnosti tábora (možno najít na „rajčeti“). Viděli bychom veselé, spokojené a „uměleckou tvorbou“ zaujaté děti i náročnou, ale radostnou práci obětavých vedoucích. Něco určitě přidáme v říjnu. Děkujeme za děti, rodiče i obec.

Z NAŠICH ZAHRÁDEK A ZAHRAD

Opět se v KN objevuje obrázek výpěstků ze zahrady redakce a možná to některým čtenářům trochu vadí. Věřte, že bychom raději přinášeli záběry vašich zahradnických úspěchů a znovu vyzýváme čtenáře, aby nám snímky ze svých zahrad, případně z krásné přírody kolem nás poslali. Rádi zveřejníme i kuriozity. Snímek uvádíme i proto, že návštěvnice redakce M. H. (za pomoc při dodávání léků moc děkujeme) nechťela za nic na světě uvěřit, že tyto kvěťáky, zelí a „kél“ volně urostly u nás na zahrádce už těsně po Aloisovi v prvních dnech astronomického léta a trvala na tom, že jsme to všechno koupili.

Text a foto KŠ.

K úspěchu jistě přispěla po určitou dobu i netkaná folie.

Po vystavení výpěstků na stole jsme si proto pozvali jako svědka úřední osobu L. S., která autentičnost může dosvědčit. V této souvislosti jsme se dozvěděli, že na zahrádce u sokolovny byl (ovšem ve skleníku) vypěstován květák s hmotností ještě o 50 % větší než ten na obrázku. O to více nás mrzí, že jsme vyobrazení rekordmana zatím nedostali. Snad někdy jindy. Foto doplňují, u nás oblíbené, pochoutkové cibulky. Jednak v přírodním stavu, jednak nakládané. Dvacet pět sklenic cibulek připravila hospodyně ještě v den sklizně, a to v sladkokyselém nálevu, jako žádanou delikatesu, pro zimu 2021. Všichni konzumenti už předem děkují. Jsme rádi, že můžeme napsat, že letos se na zahrádkách, alespoň z jara, opravdu dařilo, samozřejmě v urputném boji se slimáky, sviluškami a jinou havětí a s nezbytným a vytrvalým plevelem. Bez vody ovšem nevyroste nic, a tak jsme prvotní a nebezpečné jarní sucho samozřejmě přemohli pravidelnou zálivkou.

Ovšem, čeho je moc, toho je příliš. Tě zálivky bylo pak zejména v červenci více než by bylo žádoucí, i když hydrologové si pochvalovali. A tak fotogenické brambory z obrázku a další zahrádkářské komodity měly v dalších letních dnech následující nepřátele: rozbahněnou půdu, přemnožené slimáky a plzáky, nenažrané hraboše, hryzce, plíseň, hnilobu a obtížně odstranitelnou, stále se obnovující plevel, a to se samozřejmě projevilo ve ztrátách na výnosech. Přesto si zaslouží „pochvalu“ i další zahrádkářské produkty. Hodně bylo hrachu, jahod, malin a ostružin, okurek. Krásný česnek, který se už ovšem nesklízí na Annu, ale spíše na „Cyrila a Metoda“ a brzy následující první letní jablíčka, vybarvená a voňavá. A těch cuket u sousedů. Dokonce i předseda kokorského družstva Ing. V. Lichnovský si v médiích situaci na polích a ve chmelnicích pochvaloval a nasadil tzv. „opatrný optimismus“. Ukázalo se pak, že opatrnost je opravdu na místě.

V této zahrádkářské rubrice ovšem nesmí chybět květiny. A tak se redakční fotograf vypravil „na lov“ a na pozvání k úspěšné zahrádkářce a květinářce A. M., kde paní domu z rozkvetlé zahrady už tradičně a opakovaně připravila květiny k výzdobě našeho kokorského kostela. A v zásobníku novin máme ještě její skutečně obří slunečnici. Nakonec jsme však přece dali přednost atraktivnímu snímku přímo z ulice Brodecká. Květiny ve vratech někdejší zemědělské usedlosti a kolem celého domu nám prozrazují, že zde bydlí zahradník, který se o pohled na své výpěstky rád podělí s ostatními občany. A také obci květiny, tak říkajíc na veřejném prostranství, určitě přidávají na krásu.

Foto z Brodecké Kš

Konečně nás vyslyšel jeden ze čtenářů z Olomoucké a poslal pro KN na fotografii také svůj pěstitelský úspěch. Foto V. K.

Krásná nektarinka (na mladém stromku v nedávno založené zahradě) jistě zaslouží zveřejnění pro barvu i velikost.

SRAZY ABSOLVENTŮ

Hned, jak se uvolnila tvrdá opatření proti zákeřnému koronaviru, objevily se alespoň některé tradiční společenské akce. Mezi ně určitě patří srazy spolužáků, absolventů kokorské školy. A tak se v pátek 26. června sešli, jako každoročně, spolužáci ročníku 1943. Už v poklidu, v Kokoráčku, se všemi tradičními dobrotami a při neformálním přátelském posezení. Bohužel se 7 spolužáků omluvilo, ale 11 nejvěrnějších vidíte před sebou na trávníku naproti fary. Pro povzbuzení paměti uvádíme jména u všech, i u těch, které byste třeba už nepoznali.

Reportážní foto pro Kokorské noviny Kš.

Zleva, bez ohledu na řady: J. Divila, B. Roháč, E. Slaná Zhánělová, M. Kratochvil, A. Ondrušková Skopalová, M. Matuška, M. Augustinová Baranová, M. Horáková Rampulová, A. Zapletalová Marková, E. Ptáčková Králová, M. Kupková Školaudová.

Redakce KN drží palce všem často dlouholetým organizátorům těchto srazů a chválí všechny, kteří i po mnoha letech najdou cestu do Kokor mezi spolužáky a kamarády.

KANALIZACE A ČOV KOKORY

Hektické období výstavby kanalizace v Kokorách v roce 2020 pomalu končí. V našich novinách jsme této velké „stomilionové akci“ věnovali zaslouženou pozornost. Dnes se vracíme alespoň několika řádky k jedné z těch malých firem (o dalších jsme opakovaně už psali), které pomáhali občanům řešit problémy s napojením soukromé části domovní přípojky za koncovou kontrolní šachtou obecní kanalizace. Jedním ze stavebních řešení často obtížných napojení jsou v této oblasti tzv. „malé protlaký“ pod průjezdy, základy i pod stavbami. Těm se u nás v Kokorách věnovalo několik malých firem i OSVČ. Patřili k nim i „Kaprálovi“, kteří pracovali i v budově redakce KN již v roce 2019.

Foto Kš červenec 2020

Jeden z posledních protlaků za pivovarem (čp. 117) se zdařil. Na redakčním snímku Karel Kaprál ml. po ukončení prací.

Rodinná firma otce a syna Karlů Kaprálových „Protlaky pod komunikacemi a objekty a dokončovací práce“ z Dětkovic u Prostějova, pracuje v tomto oboru již čtvrt století, zejména na střední Moravě. Pracují ve třech (OSVČ) nejen pro hlavní dodavatele stavby, ale zejména pro soukromé subjekty.

Za dobu výstavby kokorské kanalizace provedli zdárně více než 30 protlaků v délce od 6 do 15 metrů. Pracovali s protlakovou soupravou vlastní konstrukce s několika technickými vylepšeními. Za nejobtížnější malé protlaky v Kokorách pokládají Kaprálovi práce u Pavelků (balvan na trase) a u Jurečků (vysoké požadavky na přesnost napojení protlaku do předvrtaných otvorů). I zde se trefili.

Počet požadavků občanů na provedení protlaku postupně narůstal. Vzhledem ke vzorné kvalitě odvedené práce doporučovalo zájemcům tuto rodinnou firmu i samotné vedení obce. Samozřejmě, že v této odbornosti nepůsobili Kaprálovi v obci jako jediní. V obdobném rozsahu pracovala pro kokorské občany rovněž úspěšně i firma „Protlaky Malík“.

Ale už teď, všem, kteří se na domovních přípojkách mimo obecní kanalizační síť podíleli, děkujeme.

KŠ

ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD KOKORY

Výstavba nové splaškové kanalizace bývá téměř vždy spojena i s výstavbou čistírny odpadních vod, takže užívaná zkratka ČOV je zcela běžná. Ta naše Kokorská je umístěna na obecním pozemku v přiměřené vzdálenosti od zástavby a sousedí s areálem ZD Kokory. Nyní je ovšem lépe přístupná po polní cestě kolem Olešnice směrem ke Kalábu. V současnosti je čistírna plně funkční a je v tak zvaném zkušebním provozu. Má svého provozního technika, který je zároveň správcem ČOV a přečerpávacích stanic.

Čistírnu jsme navštívili a na snímku pro čtenáře přinesli alespoň záběr z hlavní budovy (svítí čistotou, i když v nádržích už zpracovává předepsanou technologii veškeré „produkty“, které jsme v obci vytvořili). Správce pan Radomír Růžička nás seznámil s provozem a řádem čistírny, přidala se i zkušená konzultantka, která jako technický dozor pomáhá zkušební provoz doladit a optimalizovat. Je zcela zřejmé, že „den otevřených dveří“, který se z objektivních koronavirových důvodů nepodařilo na jaře uskutečnit, by mnohé občany mohl v repríze zaujmout.

Hala čistírny, s nádržemi, strojním i technologickým vybavením na snímku redakce KN.

Text i foto KŠ.

MANŽELÉ LENOCHOVI S VNOUČATY

V redakci KN jsme se zaradovali, když se nám dostala do rukou tato klasická rodinná fotografie zajímavá zejména proto, že většina aktérů žila, či dosud žije v Kokorách. Dědeček Alois Lenochovi a babička Marie Lenochovi rozená Vitoslavská tehdy už uvolnili rodinnou usedlost čp. 141 u lávky přes Olešnici (naproti meteostanici) rodině prvorozeného syna Josefa a přesunuli se jen pár metrů proti proudu potoka do adaptovaného a rekonstruovaného objektu, podle staršího označení „do výměnku“, na jehož verandě se vnučata postavila v roce 1977 před objektiv fotoaparátu. Děda tehdy slavil „sedmdesátku“. Aby to čtenáři při identifikaci osob neměli tak snadné, uvedeme pod snímkem jen křestní jména vnuků a vnuček. Jako vždy ovšem přidáme malou nápovědu. Na snímku hledejte tři Pavlíky, tři Zapletaly, tři Čecháky, dva Lenochy a pedagogický doprovod toho nejmenšího vnuka.

Foto rodinný archiv

Řady zespodu zleva: Marcela, babička Marie, Bohumila, oslavenec Alois, Jan, David s maminkou – Libor, Ladislav, Jiří, Martin – Vítěk, Radomír, Jitka. Ještě tři mladší Lenochovi vnučata, Hana, Josef a Jaroslav z určitých důvodů chybí. Proč, to nám prozradila naše věrná čtenářka paní B. L. Lehká otázka pro zainteresované, těžká pro ostatní.

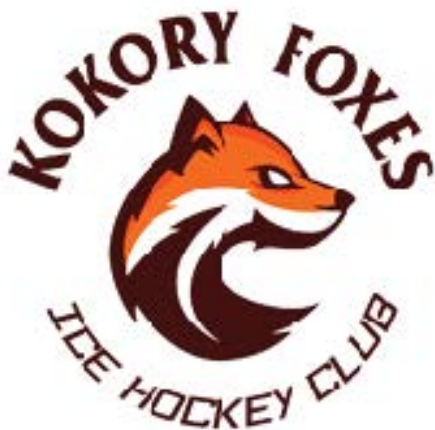
Redakce KN věří, že to není poslední rodinná fotografie s tak velkou vypovědací hodnotou a děkuje za souhlas se zveřejněním a za poskytnutí fotografií vnučat i sestřičky Danily.

KŠ

KOKORY MAJÍ SVŮJ HOKEJOVÝ TÝM

V letošním roce se kokorské sportovní dění rozroste o hokejový tým, který bude obec reprezentovat v olomoucké Okresní amatérské hokejové lize. Tým nese do soutěže název Kokory Foxes, což rozhodně není z důvodu, že by v naší obci lišky dávaly dobrou noc, ale název vznikl v době, kdy se základní kostra nového týmu sešla na mezinárodním amatérském hokejovém turnaji v Budapešti „Fox ice-hockey cup 2020“, a tento turnaj vyhrála. Symbolicky si tak tým vybral na svou hrud znak lišky.

Mužstvo je složeno z několika bývalých hráčů různých mládežnických, juniorských či seniorských kategorií, ale také z několika šikovných,

ryze amatérských hokejistů. Okresní hokejová liga se hraje již od roku 1999, kdy ji začínalo hrát 5 mužstev. Dnes má liga 14 týmů a hraje se na stadionech v Olomouci, Prostějově, Šternberku či Uničově. Dalším stadionem, který se do této soutěže zařadí bude Meo Aréna v Přerově, která bude domácím prostředím pro tým z Kokor.

Právě na tomto ledě se budou snažit „lišky“ předvést co nejlepší výkony a v celé lize se pohybovat na horních příčkách tabulky. Přerovský stadion tak čekají napínavé zápasy například s týmy z Horky nad Moravou, z Uničova, Blatce, obhájcem z Olomouce či derby s Velkým Týncem.

Informace a novinky z týmu, reporty a výsledky z utkání, fotky, statistiky, nebo termíny zápasů můžete sledovat na facebookové stránce „Kokory Foxes“. Tým můžete podpořit svou návštěvou na domácích utkáních.

Ing. Lukáš Brada

Na fotografii L. Niessnera jsou vítězky „Sladké kategorie“.

Mohu zodpovědně říci, že se letos hodnocení této soutěže účastnilo nejvíce hodových návštěvníků za celou dosavadní éru. Mám velkou radost, že se do této soutěže zapojují velmi mladé kuchařinky, které v této soutěži obstály se ctí. Velmi děkuji, všem obětavým účastníkům této soutěže, neboť bez jejich péle a elánu by neměla tato tradiční soutěž patřičný šmrnc. I. L.

Pozn. redakce: Mrzí nás, že z termínových důvodů nemůžeme vybrat více fotografií ani z gastro soutěže, ani z hodových siláckých disciplín. Alespoň některý z nezveřejněných snímků uvidíte v KN alespoň na konci října.

HODOVÁ GASTROSOUTĚŽ 2020

Letos již po čtrnácté se konala v rámci hodových oslav tradiční **Gastrosoutěž**. Jelikož předešlý den přišel bleskový liják a menší povodeň, v duchu jsem přemýšlela, zda naši šikovní občané budou mít vůbec náladu upéci něco sladkého či slaného na tuto soutěž. Patřičně jsem připravila „technické“ zázemí a vyčkávala na účastníky. Úderem půl dvanácté přišli první s velmi zajímavými vzorky paní Oksana Zvonar se svojí dcerou Slávkou. Poté dorazila matadorka soutěže paní J. Niessnerová s dcerou Ivankou. Již uklidněna, jala jsem se rozkrojovat a chystat vzorky. Vzápětí docházeli další a další účastníci. Sešlo se celkem 17 vzorků.

Ve sladké kategorii zvítězila paní O. Zvonar, moučník Spartak, viz foto na stupních vítězů (máme už i vyžadovaný recept, který ovšem musíme nechat uležet až do října), na druhém místě paní J. Valdivia s jahodovým dortem, na třetím místě úžasný mechový dort paní M. Utíkalové. Bramborovou medaili získala novicka soutěže paní E. Jemelková s vábně vypadajícími a velmi chutnými minidortíčky. V dalším umístění jsem byla já s tříbarevným koláčem, paní M. Herzingerová s obližprstem, I. Niessnerová s čokobananovými muffiny a paní H. Lehocká s klasikou s ořechovými a makovými šátečky.

Ve slané kategorii získala první místo s pikantní roládou moje maličkost, tuto roládu jsem tvořila na poslední chvíli, „pro jistotu“, kdyby bylo málo vzorků (a vyplatilo se). Druhé místo získala paní J. Valdivia s domácími šneky, na třetím místě Emička Děrdová s pizza koláčky. Na dalších místech se umístily paní O. Zvonar se slanými placičkami, paní M. Herzingerová s nivovými sušenkami, paní H. Bradová se slanými trubičkami, paní J. Niessnerová s kvěťákovými placičkami, velmi úžasný nápad do této soutěže a Slávinka Zvonar s pizza kapsičkami.

KOKORSKÉ HODY

Kokorské hody mají „tu smůlu“, že se konají každý rok z pohledu redakce v termínu uzávěrky, kolem 15. srpna; a tak jsou neprávem ošizeny o větší prostor v našich novinách. Čtenáři to jistě pochopí, ale i tak se jim omlouváme.

Požádali jsme tedy jednoho z hlavních organizátorů V. Klvaňu ze Sokola, o velmi stručný komentář, ke kterému přidáme snímky osvědčeného L. Niessnera, pokud nám to místo dovolí. Ale nechme už promluvit V. Klvaňu:

Musím říci, že příprava hodů v garanci obce a Sokola na starém hřišti „Pod Bramborem“ byla velice náročná, a to jak po stránce koordinace průběhu akce, tak pro samotnou obsluhu. Chtěl bych proto hned na začátku poděkovat všem, kteří nám pomohli s uskutečněním hodů 2020 v Kokorách. Nejvíce bych však chtěl poděkovat panu Karlovi Blumovi ml. vlastně za celkovou organizaci hodů. Bohužel nelze vyjmenovat všechny, kteří se na zajištění hladkého průběhu hodů dále podíleli a všem z nich jménem T.J. Sokol Kokory a Obce Kokory, ale také jménem spokojených dětí a mladých i starších účastníků, vyslovit dík a uznání. Ale teď už k sobotnímu programu, který podstatně nenarušil ani páteční „liják“:

Pro odpoledne byly připraveny pro děti nafukovací a skákačí atrakce, ale také prohlídka modelů. U letadel jsme připravovali i vzlet a přistání, bohužel pro malý prostor jsme od toho nakonec upustili. Dětem se atrakce líbily a rodiče si mohli, alespoň na chvíli, odpočinout od každodenních starostí.

Ve spolupráci s obcí byly připraveny **soutěže Amazonka, Silák a pro menší Paleček, kde se házelo původními i novými dřevěnými kládami o velikosti pro „chlapce“, pro „ženy“ a pro „dětí“.**

Fotografie z hodů L. Niessner. Vítězní **Palečkové**.

Hod břemenem (kládou) – výsledky závodů:

Paleček: 1. Jakub Děřda, 2. Radim Ivánek, 3. Lukáš Ministr

Kokorská Amazonka: Zlatá Jana Valdivia, Stříbrná Hana Mazurová, Bronzová Veronika Pavlíčková.

Kokorský Silák: 1. Milan Mazur (rekord 21,1 m), 2. XY Medveď, 3. Martin Ministr.

Pozn. redakce: V obrazovém zpravodajství jsme dali přednost těm nejmladším. Dospělí si na fotografie „z bedny“ jistě trpělivě počkají. A V. Klvaňa velmi stručně pokračuje:

Po celý den bylo připraveno občerstvení, jak pro menší (např. Kuřecí steaky, makrely, hranolky), tak i pro velké (Guláš, kabanos...). Hody pokračovaly zábavou s kapelou Kameron s vysokou návštěvností. Celá akce, domníváme se, proběhla v pořádku, lépe řečeno výborně. Za celý den odhadujeme účast, včetně dětí, přibližně na 900 lidí.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se přišli na hody bavit a podpořit nás. Veškerý výtěžek z této akce bude použit na dostavbu nového víceúčelového hřiště u sokolovny. V. K.

KRITICKÝ PÁTEČNÍ PODVEČER 14. 8. OD 16 HOD.

Poslední stránka Kokorských novin přináší zpravidla už témata lehčího rázu, hádanky a snad i trochu humoru. Tentokrát je to jinak. S ohledem na termín dlouho po uzávěrce jsme na toto místo zařadili mimořádné velmi vážné téma, ke kterému nám poskytl základní informace místostarosta obce Ing. Petr Kostiha a které na Kokory, ale i na Čelechovice, soustředilo i pozornost centrálních sdělovacích prostředků. Jedná se o čas a skutečnosti po silné bouři a současném extrémním přiválovém dešti, který po 16. hodině napáchal v regionu značné škody.

Místostarosta pro KN stručně bilancuje:

Největší škody skutečně utrpělo Zemědělské družstvo Kokory, tak jak to prezentoval jeho předseda v médiích; celkem 20 milionů korun na konstrukcích chmelnic a na silně znehodnoceném už dozrávajícím chmelu, který sliboval nadprůměrnou úrodu. Pojistnou událost a rozsah škod již monitorovala a potvrdila pojišťovna. Na minimalizaci a odstranění škod se pracuje.

V obci se propadla zemina po výkopu nové kanalizace před Mateřskou školou a částečně dlažba před kostelními schody, vyvrátila se silná lípa v aleji Jiříkových na staré nelešovské silnici. Na okraji zastavěné části obce na Olomoucké se téměř vyhlila Kopřivnice.

Fotograf L. Niessner se, stejně jako šéfredaktor KN, nepatrně opozdil. Už je dobře. Voda v Kopřivnici už opadáva a profil mostku už vodu nevzdouvá. Nejvyšší hladina je na travnatých březích zřetelně vyznačena.

Obavy vedení obce ze zaplavení čističky s narušením systému splaškové kanalizace se našťastí nenaplnily. Škody na obecním majetku tedy nejsou příliš velké.

Zato u našich nejbližších sousedů v obci Čelechovice bylo „boží dopuštění“. Vrstvy bahna, zejména z polí, hnál prudký liják ze dvou směrů. Od Kostihového a od horní cesty směrem do obce a údolí Kopřivnice. Taková spoušť je skutečně ojedinělá (ovšem není v obci první) a zmobilizovala k úklidu cest a prostranství celou vesnici. Při čerpání vody ze sklepů zasahovali i olomoučtí a přerovští hasiči. P. K.

OMLUVA REDAKCE

Patří všem, na které se zčásti nebo vůbec v tomto čísle nedostalo. A to se červenci a srpnu v novinách říká „okurková sezóna“. Chybí dokonce i „Olda“ a to už je něco. Pokusíme se to alespoň částečně napravit v podzimním čase, ale i tak počítáme s pochopením házenkářů a také čtenářů. Na druhé straně jsme na některé plánované články či obrazový materiál v redakci marně čekali. Doufáme, že jste se při čtení srpnových Kokorských novin nenučili a zůstanete nám věrni i nadále. Září už je tady, a tak pěkně do práce, do školy a do promyšleného boje s očekávanou druhou vlnou „toho neřáda Covid 19“.

A ještě překvapení nakonec – přece jen lehoučká hádanka.

Kde je trůba? Určitě už znáte jméno města. Foto převzato

Kokorské noviny, č. XXII/4, srpen 2020, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, IČO 00301388, www.obeckokory.cz, vychází 27. srpna 2020, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Jana Habáňová, Ing. Dominik Jurečka, Ing. Petr Kostiha, Zdenka Růžicková. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz